

המביא פרק רביעי ביצה

לא:

עין משפט
בר מצוה

מסורת הש"ם

הנחות הב' ח
 סמסומות לו לאכלי פלוי. סטומולן טסום מוקנה: ג' ג'. גראנט קראנט ז' דמי למילכת

לעוי רשות – שפט נזקן. **קופץ** – קמן. **יקיל** – דמאנין לאם. **טיפל** – דמאניןן.

מוסך ר' ש'
אבל בכוראות של
מהורה. טלית ונין גין
ולגון קב"ה כהה האהבה
מי' ר' יונה. מטהה מטלַי
טפלל נויש עטן. נטול
טמוקס הדרת.
הויזר דפסס מתקה
וסתהמ כדריך (שושובי 1:17).
האקה אורה בלהט להלען
בדבוןיה לאלה טול
דלאה קיטטה לאלה טול
(בבב). סבבון לאלה טול
ומטהה נון גון קי' מיל' נון
סבבון נון גון צבב נון
ולל ליליאן צבב נון
שרג'נזה. ר' סצון גון גון
ו' ו' נוישטנאי צבב נון
שבליכם ר' פון. מטהה
מתה ומטקע' הווזה.
דלאן מיל' מיל' קירז
טול נון גון צבב נון
טול טרי' מיל' גון גון.

רבי חונן האנגל (האך) טעם גנרטה:
אבל לא מפסיק לוא נון. סדרן צל
הוון. ביום טוב מתר סטיישן גנרטה.
מפרק עזקה ותוקן. מירון הומטת שברקען
בז'יז מחר וחותן. קשא לא למושאלד ואזר
הוונתת שברקען עטת. אבל לא מפרק לוא
הוון שחר שארת אורה. ווירט שארת
או ריביריאת קומי ביטן. טיב פקס'ר קומת
מאדר הא. דראם נטול נטול
הוונתת בלטהלה נטול. ומושי שבקען
הוון. כהש שטחון
ככתי בר' חדר בוחנות
להפוךם בז'יז. ואנו.
דר' ואזר השחתה הבת ואראקן
מי פליי בדבן עילאי. דר.
בארא. בחותמת שברקען
זההיגן מודים החביבים
ל- זאץ בוחנות
שברקען ששתה בת. אבל לא
ולא. ווירט.
הוון. ואזר חותן.
הוון. ווירט ותוקן.

כט

— 1 —

וכבמלה רישו לנו מכתבן פוממת סיינו במסאי חוק
מקודם מנו ברכשו לנו מון ובדרכו
וכי קהמר לנו מכתבן עתה יי' ברוחו
שונחמו לארצה לנו יי' ברוחו כל

ב א מ"ר פ"ג מס' פ' י"ט אלכה י' טהרה
טהור ע"נ מושע ר' יהודה ק"ה
מקל' פ"ג טהרה ק"ה
ב א מ"ר פ"ג מס' ג' טהרה ק"ה

והאמרת רישא אין מבקען כל אמר רב יהודה אמר שמואל הוסר מופרא והכי קתני אין מבקען ^(ט) מן הסואר של קורות ולא מן הקורה שנשברה ביו"ט וכשהן מבקען מן הקורה שנשברה מעורב יו"ט אלא במקען אין מבקען לא בקדром ולא במנל ולא במגנה אלא בקופין תניא נמי הבי אין במגען עצם לא כן הפטור של קורות ולא מן הקורה שנשברה ביו"ט לפי שאיןו מן המוכן ולא בקדром: אמר רב חיננא בר שלמייא משמעיה דרב לא שנו אלא בנקבות שלו אבל בוכרות שלו מותר פשטה בקופין תנן מהו רהטמא ^ה מ' קופין לחודיה אבל קדרום וקופין איכא מגו דהאי גיסא אסור האי גיסא נמי אסור קמ"ל ואיכא דמתני לה אספה אלא בקופין אמר רב חיננא בר שלמייא משמעיה דרב לא שנו אלא בוכרות שלו אבל בנקבות שלו אסור פשטה ולא בקדром תנן מהו רהטמא ^ה מ' קדרום אבל קופין וקדром איכא מגו דהאי גיסא שר' האי גיסא נמי שר' קמ"ל: מהגנ' ^ו בית שהוא מלא פירות ונפחת נטול ממוקם הפחת ר' מאיר אומר אף פוחת לכתלה גוטטל: גמ' ^ז אמאי והוא כא סתר אהלא אמר רב נהומי בר אדא אמר שמואל באירוא דיליבני אני ^ו והאמր רב נהמן ^ח התן לבני דאייתו מבנייא שר' לטلطולינו בשבתא הויאל וחזי למונא עלייוו שרגנינו וראי אקצינחו אמר רב זירא ^ט ביבו"ט אמרו אבל לא בשבת תניא נמי הבי רב' מאיר אומר אף פוחת לכתלה גוטטל ביו"ט אמרו אבל לא בשבת אמר שמואל: החותמות שבקרע מחר או אבל מפקיע ולא חותך ^ט אחד שבת ואחד יו"ט מיתיבי החותמות שבקרע בשבת מחר או אבל מפקיע ולא חותק ביום טוב מחר ומפקיע וחותך הא מי ר' מאיר היא אמר אף פוחת לכתלה גוטטל ומפני רבן עליה ואני דארמי כבבנן ומוי פליין רבן עליה עלייה בחותמות שבקרע והתניא מודים חכמים לרבי מאיר בחותמות שבקרע בשבשת מחר אבל לא מפקיע ולא חותך ביום טוב מחר ומפקיע וחותך ברא